

פרשת פנחס פרק כז - בנות צלפחד וסמיכת יהושע עמוד א: מבנה הפרק

א ו**תקרבנה** בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף; ואלה שמות בנותיו-מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה. ב ותעמדנה **לפני משה** ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל-העדה-פתח אהל-מועד **לאמר**. ג אבינו, מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה הנועדים על-ה' בעדת-קרח: כִּי-בִחֲטָאוּ מֵת וּבָנִים לֹא-הָיו לוֹ. ד למה **יגרע** שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן; תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו. ה ויקרב משה את-משפטן לפני ה'.

ו ויאמר ה' אל-משה לאמר. ז **כן** בנות צלפחד **דברת-נתן תתן** להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם; והעברת את-נחלת אביהן להן. ח ואל-**בני ישראל** תדבר לאמר: איש כי-ימות ובן אין לו-והעברתם את-נחלתו לבתו. ט ואם-אין לו בת-וניתתם את-נחלתו לאחיו. י ואם-אין לו אחים-וניתתם את-נחלתו לאחי אביו. יא ואם-אין אחים לאביו-וניתתם את-נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה; והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה ה' את-משה.

יב ויאמר ה' אל-משה, **עלה אל-הר העברים הזה; וראה, את-הארץ, אשר נתתי לבני ישראל**. יג וראיתה אתה, ונאספת אל-עמיתך גם-אתה, כאשר נאסף, אהרן אחיך. יד **כאשר מריתם פי במדבר-צן, במריבת העדה, להקדישני במים, לעיניהם**: הם מי-מריבת קדש, מדבר-צן.

טו וידבר משה אל-ה' לאמר. טז יפקד ה', אלהי הרוחות לכל-בשר, איש, על-העדה. יז **אשר-יצא לפניכם, ואשר יבא לפניכם, ואשר יוציאם, ואשר יביאם; ולא תהיה, עדת ה', כצאן, אשר אין-להם רעה**. יח ויאמר ה' אל-משה, קח-לך את-יהושע בן-נון-איש, אשר-רוח בו; וסמכת את-ידך, עליו. יט והעמדת אתו, לפני אלעזר הכהן, ולפני, כל-העדה; וצויתה אתו, לעיניהם. כ וניתתה מהודך, עליו-למען ישמעו, כל-עדת בני ישראל. כא ולפני אלעזר הכהן יעמד, ושאל לו במשפט האורים לפני ה': על-פיו יצאו ועל-פיו יבאו, הוא וכל-בני-ישראל אתו-וכל-העדה. כב ויעש משה, כאשר צוה ה' אתו; וינח את-יהושע, ויעמדהו לפני אלעזר הכהן, ולפני, כל-העדה. כג ויסמך את-ידיו עליו, ויצוהו, כאשר דבר ה', ביד-משה.

בקשת בנות צלפחד ומשה שואל את ה'

הסכמת ה' לבקשה. התערבות האדם גורמת לשנוי החוק האלוקי. 1

צווי ה' עלות להר נבו

בקשת משה למחליף

הסכמת ה' ומינוי יהושע התערבות האדם גורמת לשנוי התכנון האלוקי. 2

במדבר פרק לו - המשך פרשת בנות צלפחד

א ו**יקרבו** ראשי האבות, למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה ממשפחת, בני יוסף; וידברו לפני משה, ולפני הנשיאים-ראשי אבות, לבני ישראל. ב ויאמרו, את-אדני צוה ה', לתת את-הארץ בנחלה בגורל, לבני ישראל; ואדני, צוה בה', לתת את-נחלת צלפחד אחינו, לבנותיו. ג והיו לאחד מבני שבטי בני-ישראל, לנשים, ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו, ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם; ומגורל נחלתנו, יגרע. ד ואם-יהיה היבל, לבני ישראל, ונוספה נחלתן, על נחלת המטה אשר תהיינה להם; ומנחלת מטה אבותינו, יגרע נחלתן. ה ויצו משה את-בני ישראל, על-פי ה' לאמר: **כן** מטה בני-יוסף, **דברים**. ו זה הדבר אשר-צוה ה', לבנות צלפחד לאמר, לטוב בעיניהם, תהיינה לנשים: אך, למשפחת מטה אביהם-תהיינה לנשים. ז ולא-תסב נחלה לבני ישראל, ממטה אל-מטה: כי איש, בנחלת מטה אבותיו, ידבקו, בני ישראל. ח וכל-בת ירשת נחלה, ממשות **בני ישראל**-לאחד ממשפחת מטה אביה, תהיה לאשה: למען, יירשו בני ישראל, איש, נחלת אבותיו. ט ולא-תסב נחלה ממטה, למטה אחר: כי-איש, בנחלתו, ידבקו, מטות בני ישראל. י כאשר צוה ה', את-משה, כן עשו, בנות צלפחד. יא ותהיינה מחלה תרצה, וחגלה ומלכה ונעה-בנות צלפחד: **לבני דדיהן, לנשים**. יב ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף, היו לנשים; ותהי, נחלתן, על-מטה, משפחת אביהן. יג אלה המצות והמשפטים, אשר צוה ה' ביד-משה אל-בני ישראל: בערבת מואב, על ירדן ורחו.

בקשת ראשי מנשה בעניינם ומשה שואל את ה'

הסכמת ה' לבקשה. התערבות האדם גורמת לשנוי החוק האלוקי. 3

ביצוע הבקשה והחמירו על עצמן

דברים פרק לב - צו ה' למשה לסיים תפקידו

א וידבר ה' אל-משה בעצם היום הזה לאמר. מט **עלה אל-הר העברים הזה** הר-נבו אשר בארץ מואב אשר על-פני ירחו; וראה את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה. כ ומת בקר אשר אתה עלה שמה ו**האסף אל-עמיתך**: כאשר-מת אהרן אחיך בהר הקר **ויאסף אל-עמיו**. כא **על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן-על אשר לא-קדשתם אותי בתוך בני ישראל**. כב כי מנגד תראה את-הארץ; ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן לבני ישראל.

צווי ה' עלות להר נבו ולמות שם

Parashat Pinhas

God does not always get the final word. In *Parashat Pinhas* there are three examples of how human beings can become involved – making requests and ultimately influencing the Divine commandment – so that the law might be changed.

It is not by chance that these three examples appear specifically in this *parasha*, which opens with the story of Pinhas who rejects the passivity of the community leaders and acts on his own, creating a precedent. Ultimately Pinhas becomes the High Priest after Aharon's son, Elazar, teaching us that God values and appreciates individual initiative.